

hør under den kongelige Resolution, vilde de have lagt en Dæmper paa Glæden og ikke have fundet sig foranledigede til at udbede skriftlig et Bistkort, hvori der udtales Glæde over den stedsindne Begivenhed. — Jeg maa vedblivende have, at Navnet i Punkt 3 gaar for vidt, den er for stærk. Det er den Slags Ting, som lige en op, fordi den fører en tilbage til Børnealderen. Deri er det virkelig gode Menneske, som aldrig nogen Sinde kan tænke sig Verdens Lumskhed, som aldrig nogen Sinde kan tænke sig, at Verdens Dindstab kommer op, som aldrig kan tænke sig Strid eller Bitterhed blandt Menneskenes Børn! Nu har jeg desværre i min Egenstab dels af Journalist, dels af Politiker, dels af Sagfører erfaret, at Bitterheden og Misfornøjelsen er ret stærk blandt Menneskenes Børn, og saa ganske overordentlig sikker paa, at den uddør og ikke for Fremtiden blusser op og derved fører til den Kamp, som jo fra Arilds Tid har fundet Sted mellem Lammene og Søerne, føler jeg mig ikke. Men fra det Øjeblik, man har den Opfattelse, vil man klart forstaa, at denne Beslutning her for dens Punkt 3's Vedkommende kun vedtages, fordi man føler sig klar over, at Folketinget vilde gøre sig latterligt i det Øjeblik, det efter dette rejste Tiltale mod Ministeriet, og dernæst, fordi man er saa sikker paa Rigsdretten, at man ved, hvorledes det vil gaa med den. Den Ting er der ikke Spor af Tvivl om. Baade den Glæde, man føler, og den Sver, hvormed Højre allerede i dette Øjeblik, inden Forliget er forbi, fremhæver deres Førelses uomtvistelige Størrelse, den Sang, som i Dag staar i et her- værende Højreblad, og den Sver, hvormed Højres Generalkorrespondent allerede roser ham, viser, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds har haft et klart skuende Blik, den Gang han skrev Punkt 3, nemlig et klart skuende Blik for det naive, for Uventhyrtilen, for det, der tager sig ud. Saa vil jeg endnu kun tilføje, at hvis jeg ikke var forpligtet til at optage denne Beslutning som mange alvorlige Mænds Mening, saa kunde jeg fristes til at tro, at det snarere var noget, der skulde stilles ud for at dække sig med over for Bælgerne, at det var en Ting, man vilde rejse paa, om jeg saa maa sige, i Sommer. Man har en Slags Forestilling om, at det ikke er saa ganske godt at rejse paa den Hærlø, med Hensyn til hvilken Minister Bahnsen har sagt, at han aldrig havde tænkt sig, at han skulde naa saa vidt eller saa langt. Jeg vil for Resten sige, at deri har den højtærede Krigsminister Ret,

thi jeg erindrer fra en tidligere Dag i denne Samling, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, udtalte sig meget stærkt mod den ærede Krigsminister og om, at han aldrig kunde vente sig sin Hærlø gennemført, og saa sagde Hr. Bahnsen... (Uforbydelse)... saa sagde den højtærede Krigsminister — jeg beder det høje Ting og den højtærede Formand om Forladelse for denne Fortalelse, som jo i øvrigt hverken kan saare Personen eller Medlemmerne — at han vilde alligevel ikke tabe Haabet, han vilde vedblivende beholde et godt Haab, han vidste, at det ærede Medlem for havde hjulpet til i militære Sager. Med andre Ord hans Mening var kort og godt, at den Herre, som hidtil havde hjulpet, vil og fremdeles hjælpe! Den højtærede Krigsminister har fuldt ud faaet Ret; han staar jo altsaa nu med sine Palmer i Hænderne, i alt Fald for sine Anstuelser: Den Herre, til hvem han havde sat sit Haab, har ikke svigtet ham. Jeg siger derfor, og har den Mening, at man er noget i Tvivl om, hvor vidt man kan rejse ud i Landet paa Bevillingerne i Fællesindstillingerne, hvilket altsaa ligger i, at der deri er opført ligefremme Bevillinger til Kjøbenhavn's Landbesætning, om hvilken jo en Mængde af de Herrer direkte have udtalt, at den gik de ikke med til, og endvidere paa en Hærlø af den Bestaffenhed som den her foreliggende, og derfor vilde man have dette med. Det kunde jo ogsaa tænkes, at man vilde have dette som en Slags Valgmanøvre, som en Slags Parade til at benytte paa Valgdagen, og det er jo ogsaa muligt, at det er det, der er Grunden. Men selv om man ser Sagen ud fra det Synspunkt, synes jeg alligevel, at man skulde have ladet Punkt 3 gaa ud, fordi man der er gaaet for vidt. Det vilde have været fornuftigt for tænksomme Mennesker, som overveje hele Situationen, om det var gaaet ud, Paraden vilde da have været bedre. Jeg kan ikke sige, at jeg støtter om at stemme for dette, eller at jeg kan tilraade nogle af dem, som overhovedet ere mod det, der er stet her, og som ikke have bundet sig, at stemme for det. Og min Grund dertil er for det første den, at det er for naivt til nogen Sinde at kunne danne en Afslutning paa Forsatningskampen. Det er min Mening, min fuldkomneste Overbevisning, at det, der vil komme op her i Landet, saa snart de sociale Modfætninger og de dybe saglige Modfætninger, der ere til Stede, komme frem, vil være Kampen for en virkelig Forsatning, for en Forsatning i Lovsform, for en For-